

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 8938/2021
06.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 327/21 од 01.07.2021. године, на седници одржаној дана 06.07.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 327/21 од 01.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 800/2019 од 16.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности тог суда. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 5.255.535,37 динара са законском затезном каматом од 16.11.2020. године до исплате, а на име накнаде за 1174/1587 дела површине предметне непокретности која је планским актом предвиђена за јавну површину и фактички приведена намени – парцеле број .. КО ..., укупне површине 15 ари 87 м², која је уписана у лист непокретности број .. КО ..., а која парцела у једном делу у природи представља саставни део улице ... у Новом Саду, насеље ... . Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да о свом трошку изврши упис права власништва – упис јавне својине Града Новог Сада на 1174/1587 дела површине предметне непокретности ближе описане овим ставом изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име прибављања писане документације за потребе судског поступка исплати износ од 11.665,00 динара са законском затезном каматом од 16.11.2020. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да да тужиоцу исплати трошкове поступка у износу од 331.419,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, тужилац је одбијен са вишком тужбеног захтева преко досуђеног износа од 5.255.535,37 динара до траженог износа од 7.080.394,00 динара и са вишком потраживане законске затезне камате на трошкове поступка од правноснажности пресуде до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 327/21 од 01.07.2021. године, ставом првим изреке, жалба туженог делимично је усвојена, делимично одбијена и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен захтев за исплату законске

затезне камате на износ од 11.665,00 динара почев од 16.11.2020. године до дана извршности пресуде, док је у преосталом побијаном делу којим је одбијен приговор апсолутне ненадлежности, усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и делу одлуке о трошковима поступка првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду сходно члану 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11...18/20) и утврдио да ревизија туженог није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности. Нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 1. учињених у поступку пред другостепеним судом које би могле представљати дозвољени ревизијски разлог.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је на основу теретног правног посла од 31.08.1994. године постао власник тадашње парцеле број .. КО ..., укупне површине 49 а 69 м², која је била уписана у ЗКУЛ .. КО ... и од које су деобом настале парцела број .. површине 33 а 82 м² и парцела број .. површине 15 а 87 м² што је спроведено у катастарским плановима СОП .. за КО ... . Након тога тужилац је уговором о купопродаји од 02.06.2013. године део настале парцеле број .. продао ББ, након чега је тужилац остао сувласник парцеле у 1174/1587 делова. Предметна парцела број .. спада у обухват Плана генералне регулације простора за породично становање у западном делу Новог Сада („Службени лист Града Новог Сада“ бр.34/17) и Плана детаљне регулације ... у Новом Саду („Службени лист Града Новог Сада“ бр. 22/2019), и налази се у зони претежне намене за постојеће и планирано породично становање, а намењена је делимично за остало грађевинско земљиште, а у већем делу за јавно грађевинско земљиште за јавне намене - саобраћајне површине - регулацију улице ... у ... у површини од 11 а 76 м² и у тој површини је приведена планираној намени јер је у природи ушла у састав ул. ... у складу са планским актом, делимично је опремљена инфраструктуром, а саобраћајна површина је посута туцаником, користи се као улица за прилаз објектима и као саобраћајница у оквиру мреже улица у насељеном месту ... од стране неограниченог броја људи. Јавно предузеће је изводило радове на поправци туцаничког коловоза. Вештачењем је утврђена тржишна вредност предметне парцеле која је ушла у састав улице у износу од 6.030,86 динара по м², те укупна тржишна вредност дела парцеле .. која је ушла у састав улице износи 7.092.291,36 динара, а вредност тужиочевог сувласничког удела на том делу парцеле износи 5.255.535,37 динара.

На овако утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право када су усвојили тужбени захтев у целисти, а наводима ревизије правилност примене материјалног права се не доводи у сумњу.

Право на имовину је једно од основних људских права заштићених уставно-правним нормама и нормама међународних конвенција, чији је Република Србија потписник. Уставом Републике Србије у члану 58. зајемчено је мирно уживање својине и других имовинских права стечених на основу закона и предвиђено да право својине може бити одузето или ограничено само у јавном интересу утврђеном на основу закона, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне. Законом се може ограничити начин коришћења имовине, а одузимање или ограничење имовине ради наплате пореза и других дажбина или казни, дозвољено је само у складу са законом.

Протоколом број 1, уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода, у члану 1. гарантује се заштита имовине и прописано је да свако физичко и правно лице има право на неометано уживање своје имовине, да нико не може бити лишен своје имовине осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права. Ове одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примењује законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине у складу са општим интересима.

Уставне одредбе и Конвенцијско право указују на обавезу исплате разумне накнаде за одузету имовину, по тржишним ценама у време пресуђења, која је побијаном пресудом и утврђена.

Решење о експропријацији и одређивању накнаде за експроприсану имовину никада није донето, а сама чињеница да је планом детаљне регулације спорна парцела одређена за улицу, супротно наводима ревизије, указује на то да је иста постала јавно добро у општој употреби у јавној својини јединице локалне самоуправе, због чега се ради о такозваној фактичкој експропријацији, јер је тужени земљиште својим планским актима и саглашавањем са фактичким радњама на терену привео одговарајућој намени - улици у насељеном месту, због чега тужиоцу припада потраживана накнада која је такође супротно ревизијским наводима правилно утврђена. Због тога, како се неосновано наводи у ревизији, није од утицаја ко је извршио фактичке радње на терену, јер је предметна парцела и у природи јавно грађевинско земљиште приведено урбанистичкој намени у утврђеној површини за коју је тужиоцу правилно и досуђена накнада. Тужени током поступка није спорио да је наведена парцела предвиђена за јавну површину, односно улицу и да се као таква и користи, нити је спорио да су извршене фактичке радње на терену, да је парцела делимично опремљена инфраструктуром и да је несметано користи неограничен број лица за јавни саобраћај, а тужени, супротно наводима ревизије, није доказао да то није била потреба локалне самоуправе, нити да то није био јавни и општи интерес. Неосновани су наводи ревизије туженог да тужилац и даље остварује своје право, јер спорна парцела, настала препарцелацијом, представља улицу и по планским актима и фактички на терену, те тужиоцу сходно члану 58. Устава Републике Србије коме је право својине ограничено у јавном интересу утврђеном на основу закона, припада накнада која не може бити нижа од тржишне, што му је у конкретном случају и досуђено сразмено његовом сувласничком уделу. С обзиром на наведено нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Наводима ревизије понављају се жалбени наводи, пре свега у вези чињенице о предмету и субјекту, начину и времену фактичког депоседирања тужиоца, који су супротно ревизијским наводима правилно оцењени од стране Апелационог суда, те их

овај суд неће детаљно образлагати, сходно члану 414. став 2. ЗПП. Осталим наводима ревизије туженог оспорава се правилност утврђеног чињеничног стања из којих разлога се ревизија не може изјавити, па они не могу бити предмет разматрања ревизијског суда.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци пресуде.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић